kud Logos

Uredniki, avtorji in prevajalci bodo predstavili knjige,
ki so v letu 2021 izšle v knjižnih zbirkah kud Logos
v sredo, 30. marca 2022 ob 10.15
v knjižnici dr. Antona Breznika
v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani

Podatki o knjigah so dostopni tudi na **http://kud-logos.si/knjigarna/**
Informacije in naročila: **knjigarna.logos@gmail.com**

Redna zbirka

76 (2021) *Vid Snoj,* **Vrhovi v globini I,** Prolegomena
77 (2021) *Simeon Novi Teolog,* **Hvalnice hrepenenj po Bogu**
78 (2021) *Origen,* **Homiliji k Visoki pesmi**
79 (2021) *Jan Ciglenečki* in *Borut Škodlar,* **Meandri duše**
80 (2021) *Paul Tyson,* **Povratek k resničnosti**
81 (2021) *Pierre Hadot,* **Plotin ali preprostost pogleda**

Knjižna zbirka Collectanea

11 (2021) *Urša Zabukovec,* **Levo oko, desno oko,** kolumne
12 (2021) **Proti epidemiji enoumja,** Humanistični pogledi na koronakrizo

Knjižna zbirka Logofanije

6 (2021) *Jože Snoj,* **Nadaljevanje prihodnjič**

Knjižna zbirka Poezije

40 (2021) *Antonio Colinas,* **Knjiga blagosti**

Filokalija

2 (2021) **Filokalija II**

Elektronska knjižna zbirka

e_61 (2021) **KUD Logos 2001–2021** (106 str.)
e_62 (2021) *Irenej Lyonski,* **Zoper krivoverstva** (583 str.)
e_63 (2021) *Gregor iz Nazianza,* **Bogoslovni govori** (167 str.)
e_64 (2021) **Knjiga Margery Kempe** (296 str.)
e_65 (2021) *Branko Klun,* **Onkraj biti** (254 str.)
e_66 (2021) *Srđan Radojković,* **Vzhodno izročilo** (48 str.)
e_67 (2021) Origen, **O počelih** (381 str.)
e_68 (2021) **Potonjena dežela**, Poezija iz Bukovine (180 str.)
e_69 (2021) *Semjon Frank,* **Nedoumljivo** (442 str.)
e_70 (2021) **Tukaj je tako čudno,** Antologija norveške poezije (190 str.)
e_71 (2021) *Lucijan Bratuš,* **Risbe in listi iz skicirk** (120 str.)
e_72 (2021) **Proti epidemiji enoumja** (400 str.)

76 (2021) 160 str.
Vid Snoj
Vrhovi v globini I
Prelogomena

Prolegomena so prvi, uvajalni del knjige *Vrhovi v globini*, ki v drugem delu govori o Pindarju, Jobu, Vergiliju in Gregorju iz Nazianza, vrhovih grškega, judovskega, rimskega in krščanskega pesništva v antiki. Prinašajo tisto, kar je o pesništvu in pisanju o njem treba povedati vnaprej. To pa je predvsem, da pesništvo v globini ne pozna razvoja. V temelju nima racionalne strukture, ki bi jo bilo mogoče izčrpati s pojmom. Pesniška govorica je po eni strani vezana z ritmom, po drugi pa s svojim absolutom, ki je sam nevezan – z neizrekljivim. Zato tudi literarnozgodovinsko pisanje o pesništvu ne more biti razvojna zgodba, razvita iz pesništvu notranje teleologije. Nasprotno: kolikor zgodovine ni brez dogodka, lahko temelji na dogodkih pesništva, ki jih sovzpostavlja bralec. To je lahko tudi sodobni bralec, ki ga vrhovi pesništva v antiki še zmeraj zmorejo nagovoriti v tem, kar ga najbolj notranje zadeva.

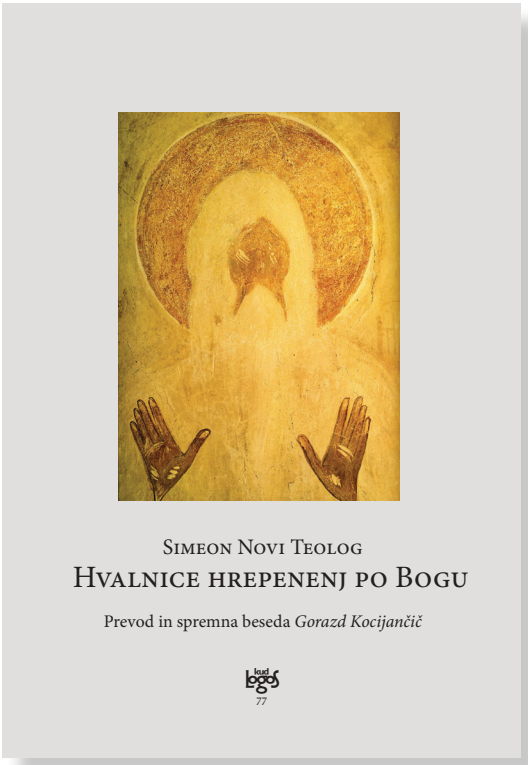

77 (2021) 496 str.
Simeon Novi Teolog
Hvalnice hrepenenj po Bogu
Prevod in spremna beseda
Gorazd Kocijančičč

Simeon Novi Teolog (rojen 949, umrl 1022) je eden najpomembnejših duhovnih in asketskih piscev vzhodnega krščanstva. Zapustil je mnogo proznih spisov, vendar je književnozgodovinsko zlasti pomembna njegova mistična poezija, ki velja za nesporni vrh bizantinskega pesništva. Hvalnice so verjetno nastajale v raznih obdobjih Simeonovega življenja, večinoma pa jih raziskovalci datirajo pozno, v čas njegovega izgnanstva pred smrtjo. Hvalnice ne razgrinjajo sistematično-teološke misli, čeprav jih povezuje enoten mističen navdih. Veliki grški poznavalec bizantinske književnosti C. A. Trypanis je o njih zapisal: »Simeon … izbral živi petnajsterec kot primerno sredstvo za izražanje svojega izmučenega srca in ga je vzpostavil na polju osebne poezije: spremenil ga je narativen ritem, ki je zmožen izražati globoke in ganljive mistične izkušnje.«

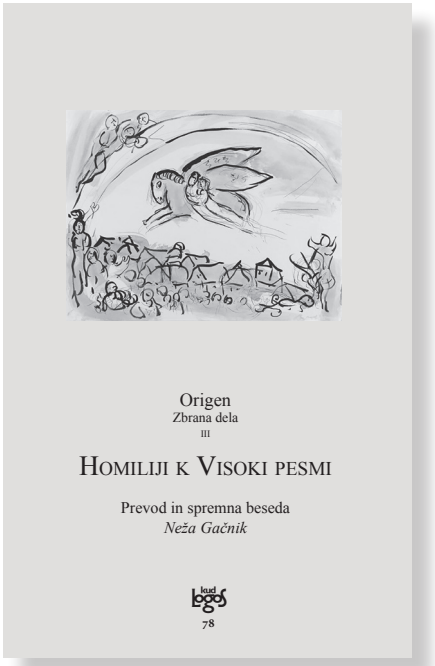

78 (2021) 144 str.
Origen
Homiliji k Visoki pesmi
Prevod in spremna beseda
Neža Gačnik

Origen Aleksandrijski (185 – 254) velja za najvplivnejšega in najplodnejšega eksegeta prednicejskega obdobja in prvega sistematičnega teologa. *Homiliji k Visoki pesmi* skupaj s Komentarjem sestavljata nekakšen diptih, ki se posveča tej navdihujoči svetopisemski knjigi. Nastali sta okrog l. 244, v latinščino pa jih je l. 384 prevedel sv. Hieronim. Za razliko od *Komentarja homiliji* neposredno nagovarjata občestvo, natančneje katehumene, ki se šele uvajajo v krščanstvo. Veljata sicer za slogovno in vsebinsko preprostejši, vendar jima identifikacija zaročenke s Kristusovo Cerkvijo daje pastoralno in ekleziološko globino. Origen se nam razkrije kot duhovni oče, ki ljubeče vabi svoje ljudstvo, da pretanjeno prisluhne svojemu najglobljemu hrepenenju, se usede »v Kristusovo senco« in stopi na pot duhovnega vzpona.

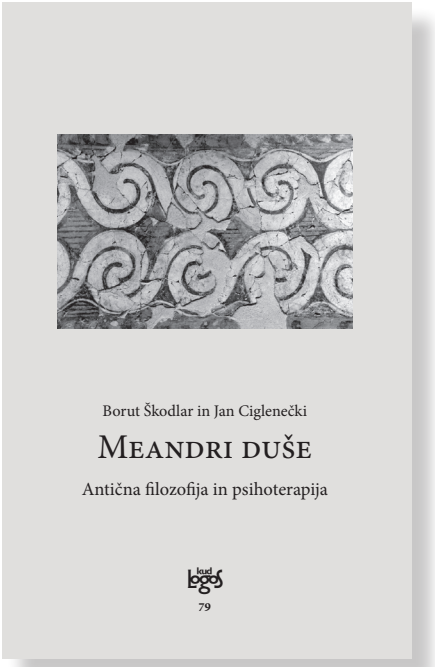

79 (2021) 320 str.
Borut Škodlar in *Jan Ciglenečki*
Meandri duše
Antična filozofija in psihoterapija

Ta knjiga je poskus odprtega dialoga z antičnimi filozofskimi in kontemplativnimi tradicijami ter prenosa njihovih temeljnih spoznanj v današnje razumevanje človeka v celoti, posebej pa v psihoterapevtsko pomoč ljudem v duševnih stiskah. Zaradi razumevanja skrajnih možnosti človekovega doživljanja, ki se zrcalijo v psihotičnih in mističnih stanjih, odpira dialog z antičnimi avtorji vrsto zanimivih vprašanj: Kakšna je narava mističnih in psihotičnih stanj v primerjavi z vsakdanjimi? Kakšne so razlike, povezave in prehodi med njimi? Gre za izkustveni kontinuum in morda za različne korake na poti spoznavanja sebe in sveta ali za povsem različne skupine izkustev? Kaj o vsem tem učijo in kaj priporočajo filozofske in kontemplativne tradicije? Kako lahko to vključimo v lastno življenje in svoje eksistencialne boje? In nenazadnje, kako lahko vsa ta spoznanja o mehanizmih in strategijah soočanja z duševnimi stiskami integriramo v sodobne psihopatološke, psihiatrične in psihoterapevtske tokove raziskav?

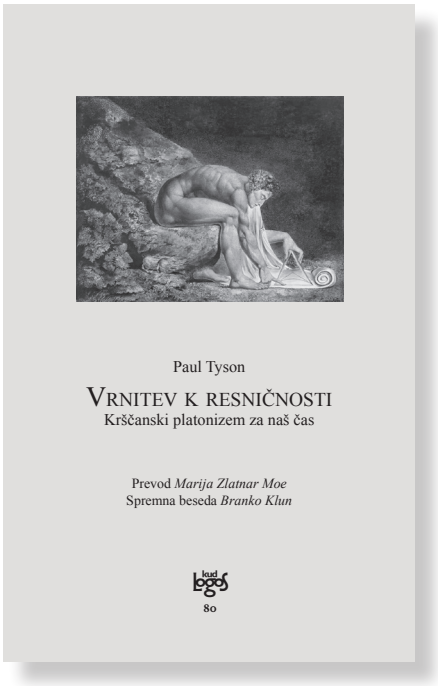

80 (2021) 304 str.
Paul Tyson
Povratek k resničnosti
Krščanski platonizem za naše čase
Prevod *Marija Zlatnar Moe*
Spremna beseda *Branko Klun*

Filozof Paul Tyson je raziskovalec na Univerzi v Queenslandu (Avstralija) in predavatelj na Univerzi v Nottinghamu (Velika Britanija). V knjigi *Povratek k resničnosti* celovito razvije svojo osrednjo tezo o krščanski metafiziki, ki je po avtorjevem mnenju v naravnem zavezništvu s Platonovim pogledom na resničnost. Ta pogled, ki je utemeljeval zahodno kulturo, je pri prehodu v modernost izgubil svojo prepričevalno moč, toda po Tysonu vznik modernosti (novega veka) ne pomeni napredka (kar je postala prevladujoča razsvetljensko-sekularna narativa), temveč usodno redukcijo v enodimenzionalno naturalistično razlago resničnosti, ki nas je v resnici oddaljila od nje. Dodatna težava je po Tysonu v tem, ker se je celo krščanstvo v novem veku oddaljilo od metafizičnih temeljev, zato svojo knjigo razume kot celovit zagovor »povratka k resničnosti«.

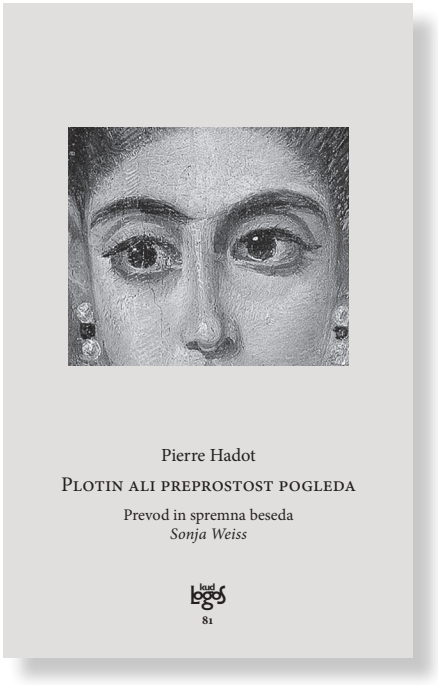

81 (2021) 192 str.
Pierre Hadot
Plotin ali preprostost pogleda
Prevod in spremna beseda
Sonja Weiss

Pierre Hadot (1922–2010) je bil francoski filozof, filolog in strokovnjak za antično filozofijo; svetovni javnosti je poznan predvsem kot prevajalec in poznavalec Plotina (3. stol.) in Marka Avrelija. Njegovo delo *Plotin ali preprostost pogleda* (Plotin ou la simplicité du regard) ni šolski pregled Plotinovega dela in naukov, temveč izviren vpogled v temeljne teme, ki so zaznamovale misel tega filozofa: krepost, kontemplacija, ljubezen, pogled in samota filozofove duše, ki uzre Eno in se poenostavi do te mere, da je Eno. Ta unio mystica, h kateri je Plotin stremel vse življenje, je dosegljiva le skozi duhovno urjenje, ki se razkriva v odlomkih *Enead*, ki jih Hadot povezuje z lastnim razmišljanjem. Delo je zaokroženo z analitično bibliografijo, ki poleg seznama temeljnih kritičnih izdaj Plotinovih traktatov in nekaterih najpomembnejših študij vsebuje tudi priporočila bralcu, kako brati Plotina.

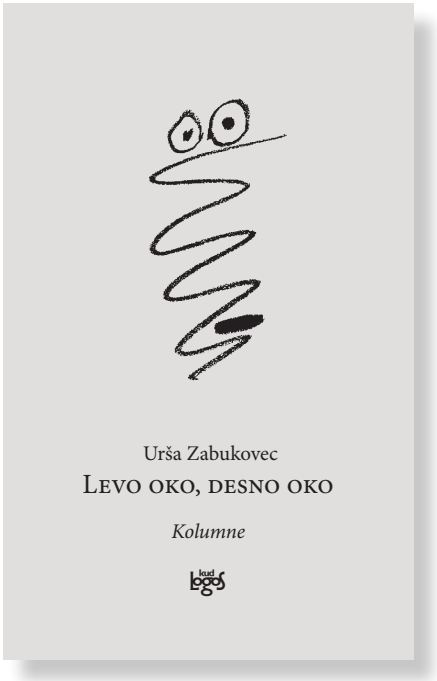

col-11 (2021) 160 str.
Urša Zabukovec
Levo oko, desno oko
Kolumne

Urša Zabukovec je v knjigi *Levo oko, desno oko* zbrala kolumne, ki jih je med letoma 2018 in 2020 objavljala v časniku Delo. V njih se lucidno opredeljuje do aktualnega dogajanja na različnih področjih našega življenja in razmišlja. Spraševanje se o miselni in duhovni kondiciji sodobne univerze in izobraževalnega sistema na splošno, o smislu in ciljih globalizacije, o domoljubju, o domu in svetu, problematizira uvajanje novih tehnologij, umetne inteligence in nadzora, razmišlja o novih aktivizmih, ki morda niso to, za kar se predstavljajo, o pasteh uzakonjenja evtanazije, o načrtnem uničevanju podeželja, o sovražnikih jezika in mišljenja, literarnih trendih in usodi književnega prevajalca, o živalih, norosti, denarju, smrti, papeških enciklikah, epidemiji, diktatu znanosti in zatonu demokracije.

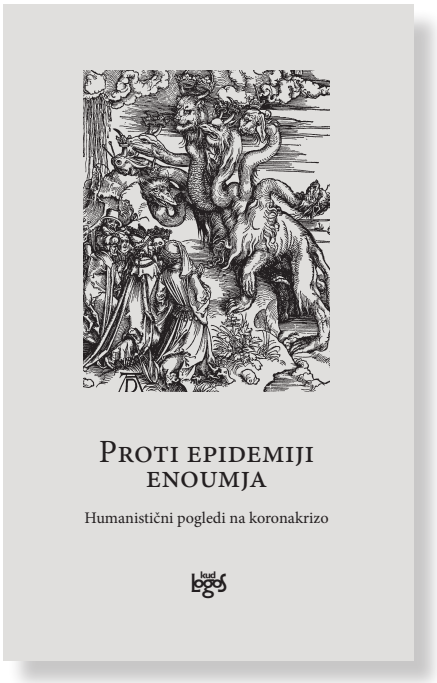

col_12 (2021), 400 str.
Proti epidemiji enoumja
Humanistični pogledi na koronakrizo
Zbornik
e-72 (2021) pdf, epub

Zbornik *Proti epidemiji enoumja* prinaša kritična besedila – nekatera že objavljena, druga napisana posebej zanj –, ki se odzivajo na veliko družbeno stisko, v katero nas je pahnil odziv na virus Covid-19. Besedila brez izjeme odstopajo od »uradne zgodbe«, s katero nas dve leti po vsem svetu neumorno posiljuje propaganda. Skupna objava teh kritičnih besedil uglednih avtorjev – pesnikov, pisateljev, filozofov, pedagogov, sociologov, umetnostnih in literarnih zgodovinarjev – okrepi posamezne glasove in vsakemu bralcu zastavlja izziv, naj se nanje tudi sam kritično odzove, torej v njih z lastnim mišljenjem prepozna morebitno globinsko polifono harmonijo (ob vsej njihovi književnozvrstni in svetovnonazorski heterogenosti) – ali pa v disonancah najde prostor za svojo lastno uporniško melodijo.

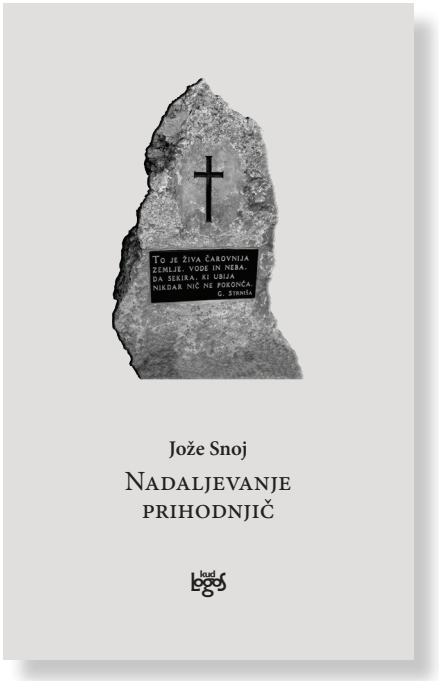

L-06 (2021), 296 str.
Jože Snoj
Nadaljevanje prihodnjič

Najnovejši roman Jožeta Snoja *Nadaljevanje prihodnjič* prinaša tri zgodbe, katerih skupni imenovalec je pripovedovalec. To je avtor sam, pisec v odhajanju, ki je stopil v drugo polovico svojih osemdesetih in zapira pisateljsko delavnico. Te tri zgodbe so mu še ostale, da jih pove v literarni obliki. Prvo pozna iz svoje mladosti v medvojni Ljubljani, drugi dve iz ustnega izročila v Savinjski dolini, kjer si je pred desetletji uredil počitniško domovanje. Vendar se ne trudi stopati v notranjost ljudi iz teh zgodb. V njegovi starostni utrujenosti je modrost: to v resnici ni mogoče. Podaja pripovedovanje iz življenja, kot ga je slišal, v govoricah, v katerih ga je slišal. Vse tri zgodbe so *nadaljevanje* glede na opus, ki ga ima za sabo. *Prihodnjič* pa je potopljen v negotovost, ali še sledi kako nadaljevanje. Te ironije avtor nima pod nadzorom. Ta ironija navsezadnje ni avtorjeva.

p-40 (2021) 144 str.
Antonio Colinas
Knjiga blagosti
(1993–1997)
Prevod in spremna beseda *Janez Žumer*

Pesmi Antonia Colinasa Lobata (1946), španskega pesnika, esejista in prevajalca, ki je za svoje literarno ustvarjanje prejel več pomembnih nagrad, so zanimive z več vidikov. Ena ključnih značilnosti njegove poezije nasploh, posebej pa pesniške zbirke *Knjiga krotkosti*, je, da v njej spregovarja z izrazito osebnim glasom, ki ga mojstrsko uravnotežuje z vpletanjem različnih pesniških, filozofskih in mističnih tradicij. Z drugimi besedami, gre za poezijo, ki je utemeljena v avtorjevih konkretnih življenjskih doživljajih, a nikakor ne ostaja solipsistično ujeta vanje. Pesnik namreč te doživljaje in dogodke razume kot partikularne izraze življenja samega in jih jemlje kot izhodišče za to, da bi življenje razsvetlil od znotraj ter bralcu odstrl vsaj del njegove skrivnostne lepote.

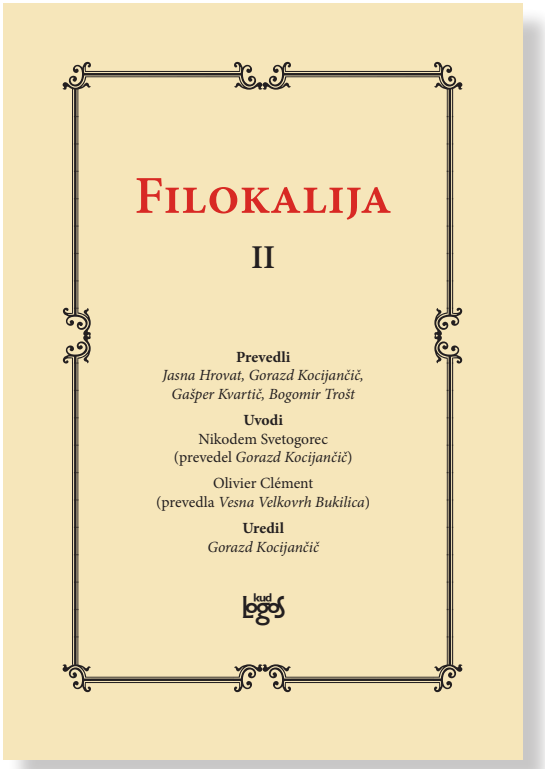

Filokalija II (2021) 504 str.
Prevedli
Jasna Hrovat, Gorazd Kocijančič,
Gašper Kvartič, Bogomir Trošt
Uvodi
Nikodem Svetogorec
(prevedel *Gorazd Kocijančič*)
Olivier Clément
(prevedla *Vesna Velkovrh Bukilica*)
Uredil *Gorazd Kocijančič*

Filokalija II

»To je knjiga, ki je zakladnica treznoumja, sredstvo za zaščito uma, mistična šola umne molitve, izjemni zasnutek dejavnega (asketskega) življenja, neblodljivo vodstvo motrenja, raj očetov, zlata veriga kreposti, zgoščeno nagovarjanje Jezusa, trobenta, ki znova priklicuje milost, in, na kratko rečeno, sámo orodje pobožanja, stvar, ki je – če je sploh kaka druga – neizmerno želena; knjiga, o kateri so ljudje premišljevali pred mnogimi leti in jo iskali, pa je niso našli.«

Nikodem Svetogorec

»S *Filokalijo* je širša javnost znova spoznala hezihastično tradicijo (izraz izhaja iz grške besede *hesychía*, ki pomeni mir srca, tišino zedinjenja z Bogom), jedro prvotne meniške duhovnosti, katere izročilo na Vzhodu nikoli ni bilo pretrgano.«

Olivier Clément

Filokalija je zbirka – pravzaprav prava knjižnica – izbranih vzhodnokrščanskih asketskih in mističnih spisov, ki so v grščini nastajali od 4. do 15. stoletja. Uredila sta jo Nikodem Svetogorec in Makarij Notaras, škof Korinta, ter jo objavila v Benetkah jeseni leta 1782. Njen vpliv je bil neizmeren, tako na krščanskem Vzhodu kot pozneje – od srede 20. stoletja do danes – na Zahodu. Škof Kallistos Ware je zato upravičeno zapisal: »V nedavni zgodovini pravoslavne Cerkve je imela *Filokalija* mnogo večji vpliv kot katerakoli knjiga – razen Biblije.«

Knjižne izdaje v letu 2020

Predstavitev knjig je v e-katalogu: e_61 (2021) **KUD Logos 2001–2021** (106 str.)

Redna zbirka

71 (2020) *Georgij Florovski,* **Poti ruske teologije II**
72 (2020) *Jan Dominik Bogataj,* **Preobraženi**
73 (2020) *Janez Tauler,* **Pridige**
74 (2020) *Abd-al-Gabbār an-Niffarī,* **Knjiga duhovnih postajališč in spoznanj**
75 (2020) *Adomnán,* **Življenje svetega Columba**

Knjižna zbirka Collectanea

10 (2020) *Milan Knep,* **Eseji o križu**

Knjižna zbirka Logofanije

5 (2020) *Dejan Kos,* **Zahvalni spevi**

Knjižna zbirka Poezije

38 (2020) *Konstantin P. Kavafis,* **Zbrane pesmi**
39 (2020) *Elena Švarc,* **Zakaj vsi ne vidijo angelov**

1 (2020) **Filokalija I**